

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

1. évfolyamra . . . 14 frt — kr.
Félévfolyamra . . . 7 frt — kr.
Negyedévfolyamra . . . 3 frt 50 kr.
Egy órára . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilvántartási közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadhatók el.

Proskribált uzsorások.

Szeged, márcz. 30.

Figyelmet és utánzást érdemel az az intézkedés, melyet Budapest főkapitánya e napokban tett.

Megnyitott egy szegények könyvet azon lelketlen emberek proskribálására, kik a fővárosban uzsoráskodással foglalkoznak és saját fényes existenciájukat más szerencsétlen embertársaik romlásán, pusztulásán és nyomorán építik föl.

Kétségkívül az lesz célja ennek a szegények könyvnek, hogy a belé írottakra ügyeletet lehessen tartani, hogy üldözni lehessen őket, ha vérszopó mesterségükkel beleütköznek, aminthogy lépten-nyomon beleütköznek a büntető törvénybe.

Jelentős érdeke fűződik hozzá a társadalomnak, hogy az uzsorások emberirtását megfékezze és idővel lehetőleg teljesen megakadályozza. Kivált a fővárosban oly nehei vannak gyakorlatban az uzsoráskodásnak, melyek ellen csak kellő ravaszsgal és csel-fogásokkal lehetne boldogulni. Amilyen az uzsoráskodás módja, ugyanolyan módon kell vele harezra szállani, azoknak védelmére, kik magukat megóvni nem bírják.

Budapest főkapitányának és közegeinek bő alkalmuk lesz bizonyára gyarapítani a szegények könyv névsorát. Akik végső sorban a rendőrség kezébe kerülnek mint vádlottak, tolonczok, vagy öngyilkosok, azok közt is sok-sok áldozata van az uzsorának. Meggondolatlan fiatal

emberek, zavarba, bajba jutó családapák, ezek a fővárosi uzsorásoknak áldozatai, ezeknek vérért szívják ki legkönnyebben.

És a harcban, mely ez ellen megindult, szerepet lehetne adni a most alakult erkölcsnemesítő egyletnek is. Döntőbb bizonyosságát nem nyújthatná szép hivatásának, mintha az uzsorások vergődő áldozataira is kiterjesztené gondját, azokra, akiket még meg lehet menteni okos, jóltevő közbelépéssel.

Szerepe van továbbá e dologban a sajtónak. Mindenesetre az is célzata a Török János főkapitány feketé könyvének, hogy akik oda bejegyeztetnek, át lehessen adni neveiket a nyilvánosságnak, magukat a közmegejtésnek.

Mert nagy hiba az, hogy az ugynevezett titkos uzsorások fölémelt fővel járhatnak embertársaik között, hogy tisztességre tartanak igényt, egy asztalhoz ülhetnek becsületos emberekkel, sőt még talán válogatnak is a becsületos emberek között, és a szegényebbjeivel nem is állnak szóba ők, a gazdagok, kiknek vagyonát százak és ezrek átka nyomja.

A nyilvános megbélyegzésnek hatása kell, hogy legyen még azokra a romlott lelkű emberekre is, kik az uzsora által való pénzszerzés módjától nem irtóznak. Nem mintha a becsületérzés támadna föl bennük, de föltámad a hiúság. Hiúságból fog lemondani kárhozatos keresetéről a legtöbb uzsorás, mert nem

mennyire belefáradtam a küzdelembe, hogy legalább látszatát megőrizsem a külső fénynek és hogy még nagyobb nyomorba ne jussunk.

Natalie végtelen gyöngédséggel és odaadó szeretettel vonta magához atyjának ősz fejét és megcsókolta.

— Kegyetlen sors ez, atyuskám, de reméljük jobb jövőt.

— Nem, nem, Natalie, szolt Egerton, busan rázva fejét. Azt hiszem, rám nézve vége van minden reménynek. Az isten tudja, mi lesz belőlünk!

Natalie körültekint a szobában, mintha az ismerős tárgyak látásából akarna vigaszt meríteni. De, fájdalom, nem látott egyebet az anyagi pusztulás és elszegényedés nyomainál.

A szöveg — egykor remeke a keleti szövészetnek — kopott és fakó, a biborvörös bársony-függönyök rég elvesztették színüket és a juniusi reggel fénylő napsugaraiban az egész szoba szegényes benyomást tett. Kedves benyomást csupán az asztalon álló illatos rózsacsokor tett, és maga Natalie, kinél szebb, virulóbb leányt egész Angolországban bajosan lehetett volna találni.

Magas, karcsu és mégis erőteljes termete volt, és előkelő tartása szinte idősebbnek mutatta a valóságnál. Barnás, de átlátszó és friss arczzsine, nagy élénk szemei és dus barna haja remek összhangot képeztek.

— Mit fog mondani Lionel, ha megtudja helyzetünket, melyet eddig csupán veled közöltem? kérdezi Egerton panaszos hangon. Mit szól, ha megtudja a borzasztó valót, hogy birtokunk teljes értékének erejéig el van zálogosítva?

Natalie nem felelt. Ezt a kérdést ő is sokszor vetette föl magányos óráiban.

— Kárhozatni fog és joggal teszi,

fogja elviselhetni, hogy mint a fékelyes, ragályos betegről félrehuzódnak tőle mindenütt.

És áll ez nemcsak a fővárosi uzsorásokra, de talán még fokozott mértékben a vidék vérszopóira is. Vidéken, kisebb városban és faluhelyen egyetlen szűk körre van utalva a kaputos osztály. Ha itt valakit száműznek a kaszinóból és vendéglőből — volt rá eset elég — vagy megjavul, vagy elpusztul a helységből, ahol ráösmertek.

Vegyék igénybe ezt az egyetlen eszközt az uzsorások ellen mindazokban a község-ekben, ahol garázdálkodnak. A kiméletnek nincs itt helye, az uzsorás kérlelhetetlenségét vissza kell torolni a becsületos emberek kérlelhetetlenségével, a társadalmi és morális megsemmisítéssel.

Erre bátran segédkezett nyújthatnak a kisebb vidéki lapok is. Egy esetben, az uzsorások ellen megbojcsátják nekik még azt is, amit különben eléggé nem lehet kárhozatni: a személyeskedést.

Hanem van ennek a dolognak még egy része, melyen szintén nem szabad átsiklani hallgatással. Fájdalom, oda jutottunk, hogy immár nem csupán egyes emberek uzsoráskodnak, de bankok is.

Egy bünyefnyitó följelentés járta be a lapokat, melyben egy vidéki takarékpénztárt vádolnak uzsoráskodással és az uzsora-törvény kijátszásával. És a bevádolt bank nem az egyetlen, mely ezt a csufszágot üzi. Vannak helyenkint egyes klikkek,

folytatta panasztát az öreg. Ha bele nem bocsátkozom abba a szerencsétlen bányavállalatba, sohse jutottunk volna ennyire. De isten a tanum, hogy a legjobb szándék vezérelt

— Bizonyára a legjobb szándékkal voltál és ha Lionel kárhozható szót merne emelni ellened, sohse ismerném el többé testvéremnek! szolt Natalie élénken, azonban mindjárt hozzá tette engesztelve:

— No de ne kinezd magadat ilyen föltevéssekkel, melyek sohse következhetnek be. Lionel inkább segíteni fog rajtunk, semhogy vádaskodjék. Gondold meg, Lionel bátor katona, ki meg van szokva, hogy a nehézségekkel szembe szálljon.

— Elég a szöveg, hogy mindezt föl kell előtte fednem! Ettől félek! so-pánkodik Egerton.

Natalie ismét azzal felelt, hogy megcsókolta atyját.

Ő is szerette volna atyját megkimélni e vallomás szövegétől. Mert úgy állott a dolog, hogy Egerton Anthony oktalan spekulációk által akart pénzzavaraiból menekülni és azok által végre oly helyzetbe jutott, melyből csak fiának öröksége árán szabadulhatott.

— Mi idézte ma föl, hogy ismét ezzel a szomorú dologgal foglalkozol? kérdezte Natalie.

— Levelet kaptam Farquhar urtól. Közli velem, hogy ma ide érkezik és mivel csak a pénzéért jöhet s én nem fizethetek neki, kétségkívül érvényesíteni fogja zálogjogát.

— Zálogjogát? ismétli Natalie rémülten. Azt jelenti ez, hogy birtokba veszi a kastélyt és ami hozzá való?

Egerton csüggedten horgasztotta le fejét és Natalie kétségbeesve tördelte kezét. Farquhar gazdag londoni bankár volt, ki alacsony származásból küzdve

amelyek saját bűnük védelmére bank-üzlet keretében folytatják az uzsoráskodást és ezek rosszabbak a kis uzsorásoknál, mert először nagyban csinálják, másodsor pedig a „pénzintézet“ tekintélyével takaroznak és a „pénzintézet“ iránti bizalmat aknázzák ki zsebeik megtömésére. Hogy példát említsünk, egy vidéki bank huszezer forint alap-tőke után 68,000 frt évi hasznót mutatott ki 1885-ben. Lehet-e ez uzsora nélkül?

Általában sok ága-boga van némely vidéki bankok manipulációinak és ideje volna ügyet vetni erre is. Mert ha egyfelől üldözzük az uzsorásokat, másfelől pedig szarvat adunk a pénzintézetek czege alatti uzsoráskodásnak, akkor a társadalomnak csak félszolgálatot teszünk.

Belga munkások forradalma.

Mind komolyabb jelleget öltének a belgiumi munkás-zavargások. Charleroi környéke valóságos hadi állapot képét nyújtja. Több mint 8000 főnyi haderő van ott koncentrálván Van der Smissen tbnok parancsnoksága alatt s igen komoly özszeütközések történtek a zendülőkkel s folyt a polgárvér bőven. Egy forradalomra izgató falragaszra a kormány azzal felelt, hogy Charleroit és a hasonevű egész provinciát ostromállapot alá vetette. A fővárosban eddigelé sikerült a rendet fentartani. A kamarában a zavargások ügye szintén szönyegre kerül s bizonyára heves viták várhatók.

Az újabb táviratok a következőket jelentik:

Charleroi, márcz. 29. A strikeolók kisebb csapatokban barangolják be a vidéket és fosztogatnak, de a katonaság és a polgárokból álló önkényes csapatok

föl magát, uzsora által jutott nagy vagyonához. Fájdalmas érzés volt, hogy most ez az ember üljön bele a birtokba, melynek mindig Egertonok voltak az urai!

Izönyu volt ez még gondolatnak is, és Natalie ajkáról, mialatt kezével arcját takarta el, fájdalmas nyögés tört elő.

Nem volt csoda, hogy ily megsemmisítő hatást gyakorolt rá az anyagi tönk közel réme. Natalie árvának nőtt föl — anyja saját élete árán adott életet neki — és öreg dajkája következetesen abban nevelte, hogy az Egerton családnál előkelőbb nincs Angliában.

Azonkívül igazi szenvedélyvel ragaszkodott a kedves megszokott kastélyhoz és annak minden talpalatnyi földjéhez, úgy hogy még inkább érezte a helyzet fájó, lealázó voltát atyjánál.

— Családunk története az utolsó században szomorú krónikája volt az évről-évre való visszaesésnek, mely Cyrus nagybátyám halálával kezdődik, ki, úgy tesszik, átkot hagyott a családra, szolt Egerton, fejét lehajtva, mig Natalie föl-kelt és a kandalló-párkányhoz támaszkodva mereven nézett maga elé.

— Sok rosszat tett Egerton Cyrus, mig élt, folytatta a csüggedt ember, és ime, még most is rajtunk van rossz cselekedeteinek kárhozata.

— Barbara mama (a dajka) sokat beszélt róla, mondá Natalie. Fukar ember volt ugy-e?

— Igen, és senki se tudja, miként halt meg. De sejtik, hogy rengeteg kincseit és a családi ékszereket valahol elrejtette és hogy e rejték helyen kifosztották és megölték.

— Barbara azt mondja, hogy egy vén cigányasszony, ki a közeli erdőben él és jóslással foglalkozik, egész határozottsággal állítja, mikép Egerton Cyrus

TÁRCZA.

Eladott menyasszony.

Angol regény.

Első fejezet.

Kings Dene a — shire grófságnak egyik legősibb birtoka és melynek tulajdona volt, az Egerton család rég letűnt századokra viheti vissza családfáját.

Az Egertonok épp oly büszkék voltak ősi nevükre, mint amily szenvedélyes szeretettel csüggték az ősi kastélyon, mely évszázados főnnállása daczára még mindig szép lakhely volt.

Egy része a kastélynak, melyet régebben kápolnának használtak, romokban hever ugyan, de e pusztuló falakat is egészen befődte a zöld ephéu.

Történetünk kezdetén az Egerton családnak három tagja volt: Egerton Anthony, Kings Dene jelenlegi ura és két gyermeke Natalie és Lionel.

Lionel távol volt a szülői háztól, ezrednél és éppen a tőle érkezett levelet olvasta föl atyjának a bátyjánál öt évvel fiatalabb Natalie.

— Milyen pompás lesz, ha ismét haza jön Lionel! kiáltott föl Natalie ujongva, egy számolyra ülve atyjának lábaihoz. Kíváncsi vagyok, megváltozott-e nagyon a négy év óta, hogy távol van?

— Téged mindenesetre nagyon megváltozottnak fog találni, szolt az atya. Mikor elment, félig gyerek voltál és most egészen nagy leány vagy.

— Az igaz, mondá Natalie sóhajtván. És érzem is a nagy leány egész felelősségét. Ugy tetszik, mintha nem négy esztendő, de évtizedek multak volna el Lionel távoztása óta.

— Es ez idő alatt egyre szegényebbek lettünk, tevő hozzá Egerton. Óh

elől megfutamodnak. Ily önkényes-csapatokat mindenütt szerveznek. Egy parasztközből álló önkényes csapat tegnap visszavert egy csapat strikeolót, mely alkalommal ez utóbbiak közül egy ember megöletett. Jelentékenyebb összeütközés nem volt. Az államügyész felhívta a békés lakosságot, hogy tüzhelyét és vagyonát minden eszközzel védelmezze.

Charleroi, márcz. 29. Splingard anarchista vezér elfogatott; különben számos elfogatás történt.

Tournaiból jelentik, hogy az Allaintól Antoinig terjedő kőbányák munkásai megszüntették a munkát és Tournai felé nyomulnak. A polgárőrség ellenük kivonult. Bargesben véres összeütközés történt a csendőrség és a strikeolók között.

Brüsszel, márcz. 29. Mióta átvette Van der Smissen tábornok a főparancsnokságot, a lázadás elnyomására szolgáló intézkedések rendszeresebbek. Tegnap híre járt, hogy a főparancsnok megsebesült, de ez a hír nem valósult meg.

A lázadás színhelyéről vasárnap érkezett táviratok szerint, a zavargók száma folyton szaporodik. Ittas nők résztvesznek a mozgalomban, szidják és bántalmazzák a békés járókelőket. Gilly Ligny és Saintamand községeket zavargó csapatok látogatták meg. Egy csoport fel akarta gyujtani a nagyiparos Dumont család összes birtokait.

A Sebastopol bányában vasárnap összeütközés volt a munkások és a katonaság közt. A munkások be akartak hatolni a katonaság által megszállt bányába, a katonaság tüzelt és két munkás agyonlővetett és számosan megsebesültek; a zavargók ekkor megfutamodtak. Hasonló összeütközés volt több más bányában. A munkások mindenütt fegyveresen jelentek meg.

Rouxban heves küzdelem folyt és vasárnap 22 volt a halottak száma. Lodeliasardban a Doulière üveggyárát vasárnap reggel egy csoport le akarta rombolni, de a gyorsan megjelent katonaság azt megakadályozta. Ellenben Dampremyben és Planchéban az üveggyárakat kifosztották. A charleroi kerületben a lázadók mindenütt sarczolják a lakosságot. Marcinelleben ittas nők futkostak az utcán, lándzsával és fejszével fölgyverezt férficsapat kíséretében, mindenütt rémületet okozva.

A bányák, huták és gyárak igazgatóitól nagy összegeket zsaroltak ki a lázadók vezetői. Gillyben, Rouxban, Marchienneben, Godelinsartban, Montignyben, Couilletben, Marcinelleben, Dampremyben és Fleurusban egész vasárnap tartott a pusztítás. Gongneaux igazgató revolverrel védelmezte magát a lázadók ellen.

A behívott tartalékosok vasárnap kezdenek bevonulni.

Kedden a képviselőház összeülése alkalmával interpelláció fog a kor-

és a kincsei Kings-Dene-ben vannak és hogy mindaddig átok lesz a családon, míg csontjait szentelt földbe nem temetik.

— Bolondság, gyermekem, merő bolondság! Barbara nagyon is benne van a mesélésben. Semmi kétség, Cyrust meggyilkolták és kincsei rabló kezekbe jutottak. Ha mást hinnék, éjt nap-palá téve keresném az elrejtett kincseket!

— Oly nagy volt e kincs?

— Nagynak kellett lenni, mert régi följegyzésekből kitűnik, hogy maguk a családi ékszerek ép annyit értek, mint az egész birtok. — Fialat koromban én is oly könnyenbívó voltam, mint te, és sok időt töltöttem a kutatással. Végig kutattam a kastély rejtett zugait mind, egytől-egyig s mivel meg vagyok győződve, hogy mindenre kiterjedt a figyelmem, az egész dolgot mese számba veszem. Nincs rá kilátásunk, édes Natalie, hogy a Cyrus kincseivel segítsünk magunkon.

Nagyot sóhajtott és leült egy iratokkal borított asztal mellé.

Natalie, látva, hogy atyja a papirokkal foglalkozik, lassan elhagyta a szobát és kalapot, kesztyűt, napernyőt véve magához, kiment a pompás ős parkba, mely, ellentétben a kastély-épülettel, egyáltalában nem volt elhanyagolt állapotban.

Natalie egyedül akart lenni. Csekély távolságban a háztól, a park szélén volt egy kis fák által bekerített tó, ahol még délidőben is kellemes hűvös szokott lenni. Ezt a kedvencz helyét kereste föl Natalie

mányhoz intézteni az általa követendő eljárásra nézve. Hír szerint Bara ragadja meg a kezdeményezést. A közvélményre mindennek előtt gyors és erős visszatörést kíván a polgárok vagyonának és életének biztosítására.

Charleroi-ból a következő részleteket jelentik még: A lázadók fejszékkel szétzaggatták a telefont. 1500 főből álló banda megtámadta a marcinellei üzleteket. A zavargók gyalázták és kövekkel megdobálták a katonaságot.

Brüsszelbe vasárnap negyven elfogott érkezett. Hírlik, hogy a mariemonti huta-épületek lángban állanak. Rouxban ismét voltak összeütközések és ezekben tizennégy volt a halottak száma. A bongardi hutában a munkások borzasztóan megverték egy tisztet.

Nagy aggodalom uralkodik a borinai kerületre nézve, a melyen bandák vonulnak keresztül-kasul.

Az érkező csapatokat a Marseillaise eléneklésével fogadják a tömegek.

Ujdonságok.

— Márczius 30. —

— **Uj regény közlését** kezdjük meg lapunk mai számában. „Eladott menyaszony“ a címe e regényünknek, melynek meséje, mint kivitele egyaránt megkapó és érdekes. Meg vagyunk győződve, hogy t. olvasóinknak kiváló élvezetet nyújtunk e regény közlése által.

— **A tavaszi áradás.** A Tisza Szegednél az éjjel újból 6 centimétert áradt, a vízszin jelenleg 4-20 méter. Az éjjel érkezett táviratok szerint a Tisza Tokajnál 3-23 méterről 3-22 méterre, Szolnoknál pedig 4-04 méterről 4-13 méterre áradt. A mellékfolyók közül a Maros Aradnál 5 centimétert áradt, a Szamos és Körös apadnak.

— **A kereskedő-íjakkongresszusa Szegeden.** Tegnap ily című közleményünk kiegészítésül potlólag fölemlítjük még, hogy a tegnapi esti végrehajtó-bizottsági ülés elhatározta, mikép a Szegeden tartandó második országos értekezlet védnökségére Tisza Lajos grófot kéri föl, a tiszteletbeli elnökségre pedig dr. Herrich Károly miniszteri osztálytanácsost. — E célból egy szegedi és budapesti kereskedő-íjakkongresszusa alakulandó nagy küldöttség fog Tisza grófnál és Herrichnél tisztelegni. Ugyanez a küldöttség fölkéri gróf Szechenyi Pál keresk. minisztert az ifjuság törekvéseinek pártfogására. — A végrehajtó-bizottság óhajtja, hogy a kongresszus az egész város ünnepe legyen, s azért bizottságot küldött ki, mely a szegedi összes egyleteket fölkéri, hogy

és beleült egy csolnakba, mely ki volt kötve a tóparthoz.

Nem sokáig ült még a csolnakban Natalie, midőn kutyaugatást hallott és amint föltekintett, a kutya gazdáját, egy szép barna fiút, mintegy 28 éves fiatal embert látott maga előtt.

— Ön az, Egerton kisasszony? kiáltott föl az ifju, lemelve a partra. Fehér ruhájában és a fák zöldes fényében igazán úgy nézett ki, mint egy vízi tündér.

— Ej, legalább meglehetősen természetes tündér válnék belőlem. Gondolom, nem úgy nézek ki, mintha eltűnhetném a víz fodrában?

— Az igaz, de még is meg kell győződnöm testi jelenlétéről egy kézzorítás által. Megengedi, hogy evégből a csolnakba szálljak?

Natalie igenlőleg intett, mire az ifju könnyedén beugrott a csolnakba és lábaihoz ült, úgy, hogy a szemébe nézhetett.

— Pompás egy nap! kezdi az ifju a társalgást. Bizonyára ön is bűnnek tartotta volna otthon maradni, habár talán nem volt határozott célja a kijövással, mint nekem.

Natalie nem felelt. Kezével vizet merített ki a tóból és nézte, mint siklának le a fénylő csöppek ujjai között.

— Nem is kérdezi, mi célom volt? szólt az ifju.

— Ezzel is megmutatom, hogy nem minden nő van megverve leküzdhetlen kíváncsisággal, felelt Natalie mosolyogva.

— Pedig ön is szerepet játszik benne.

az ujszegedi népünnepély díszének emeléséhez hozzájáruljanak. Ennek a bizottságnak tagjai: Wagner Gusztáv, Bába Sándor, Tóth Pál, Schaffer Vilmos és Steiner Oszkár. Az elszállásolási bizottság a vendégeket lakásokkal fogja ellátni. Kérvényeket küldenek a közlekedési miniszteriumhoz kedvezményezett vasuti menetjegyek kieszéklése iránt, aminek elnyerése az illető helyeken már kilátásba helyeztetett. Szóval a rendező szegedi kereskedő ifjak társulata mindent elkövet, hogy a kongresszus tagjai a bevégzett hasznos munkálkodás után városunkat, annak vendégszerető közönségét megismerve, minél kellemesebb szórakozásokban részesüljenek. A jó ügy megérdemli Szeged lelkes közönségének pártfogását. — Potlólag végre fölemlítjük, hogy a napi-rend egyik tárgyát a kereskedők orsz. nyugdíj- és segélyegyesületének megalakítása is fogja képezni.

— **A tanítók aradi útja.** A szegedi tanítószegély regei közül már visszaadni azt az incorpore-látogatást, melyet nálunk az aradi tanítók két éve tettek. Legutóbb úgy áll a dolog, hogy pünkösdre mennek át a szegediek, azonban közbejött nehézségek miatt csak ősszel tehetik meg kirándulásukat. Az aradi tantestület értekezletet tartott ez ügyben s azt választotta, hogy szeptember 5-ike és 20-ika közt szívesen látja a szegedi kollégákat.

— **A szegedi közuti vaspálya** részvény-társaság vasárnap d. u. 4 órakor tartá közgyűlését Weiner Miksa elnöklété alatt. Az előterjesztett merleg és üzleteredményszámla lapunkban már közlése volt téve. A Rosenfeld Nándor igazgató által előterjesztett igazgatósági, és a dr. Rósa Izso által előterjesztett felügyelő-bizottsági jelentés meghallgatása után a közgyűlés a kimutatott nyereségnek leírásokra való fordítását határozta el. A fölmentvény megszavazása s a törlesztési tervzet megállapítása után a kilépett igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok egyhangulag újra megválasztattak. — A közgyűlésen 2500 részvény volt képviselve.

— **A szegedi takaré- és hitelszövetkezet** (Prosznitz ház) igazgatósága értesíti az érdekelteket, hogy ápril hó 1-től, csütörtöktől kezdve hivatalos órái köznapokon d. e. 8—1-ig, ünnepnapokon d. e. 9—12-ig tartanak.

— **A czéllövő katonák** ellen panaszt tettek a tanácsnál a körülfekvő városi földek bérlei. Az a panaszuk, hogy a czéllövő helyre kijáró katonák nagy pusztítást visznek végbe a tavaszi veteményes földeken és a kártétel beigazolására fölhozzák, hogy a hon fiai már egész utcáspást törtek az értékes veteményeken keresztül. A városi tanács e panasz folytán ártit a katonai állomás-parancsnokságokhoz, fölhívja azok figyelmét a sérelemre és ennek megszüntetésére. Ugyanez üléseben a tanács nagyobb mennyiségű facsemetét bocsátott az állomás-parancsnokságok rendelkezésére a czéllövő telep befásítására.

— **Fölrobbantott hajó.** A vasuthid alatt elsüllyedt szenes-hajó fölrobbantása ma délután csakugyan megtörtént, óriási közönség jelenlétében. Már kora délután ott rajzott a nép a rendező-pályaudvar töltése mellett s nagy izgatottság között várakozott a robbantás pillanatára. Fél hat óra tájban megkezdődött a hajó szétvetetése. A dynamit leeresztették az elmerült hajóra s ezzel a villanytelep vezető-sodronyát a művelet végbevitelével megbízott katonatiszt összeköttetésbe hozta. A dereglye, melyen a villanytelep el volt helyezve, gyorsan elhajózott. Azután a villamrohamot megindították, mely a vezető-sodronyon keresztül egy pillanat alatt a dynamitba hatolt. E perczenben viz alól óriási dőrej hallatszott föl, mely a partot egész hosszában megreszketettette. A Tisza mélyéből hatalmas tűzoszlop emelkedett ki, megvilágítva egy percre az óriási tömeget, majd ismét visszaesett a szennyves habokba s azokon sísteregve aludt el. A viz óriási fekete gyűrűkben hullámlott s a morajló örvényből az elsüllyedt hajó roncsai kavargtak a felszínre s recsegve, ropogva forogtak a hullám-tölesér torkában. A közönség nagy része még az esteli órákban is ott időzött s folyton nagy érdeklődéssel nézték a Tisza felszínén uszkáló fekete deszka darabokat.

— **A tűzoltóság kiképzése.** A helyettes tűzoltóparancsnok nagy gondot fordít a tűzoltó csapat szakszerű kiképzésére. Kovács József h. parancsnok hetenkint kétszer tart csapatának előadást a tűzoltási szabályokról és a szerek kezeléséről, a tűzoltók tornászati gyakorlatait pedig Holács J. okleveles tornatanár vezeti, ki erre ügybuzgóságából ajánlotta föl szolgálatait. Megemlítjük itt egyuttal, hogy újabb ismét gondoskodás tárgyát képezi egy állandó tűzoltó laktanya berendezése, ami annál sürgősebb, mert e czimen jelenleg 800 frt évi bért fizet a város. Kovács h. tűzoltó-parancsnok megbízást kapott, hogy a város muszáj-házainak egyikét laktanyának jelölje ki, azonban a h. parancsnok alkalmasabbnak találma egy, az árvatár tulajdonát képező kálváriai-sugarúti házat, melynek megfelelő átalakítása 3500 frt költséget venne igénybe. A főkapitány erről jelentést fog tenni a tanácsnak, de ennek az adaptiónak költségessége mindenesetre elriasztólag fog hatni a tanácsra, mitán az árvatárnak azonfölül még bért is kellene fizetni. A város nyakába szakadt államkölcsonös házakból kell egyet kiválasztani tűzoltó laktanyának.

— **Az „Egyetértés“ szegedi ált. iparmunkás önképző- és betegsegélyző egyesület** folyó hó 28-án tartotta meg tisztújító közgyűlését. A választás eredménye következő. Elnök: Juhász György. Alelnök: Mayer Miklós. Titkár: Haimann József. Jegyző: Somlay István. II-od jegyző: Málík József. Pénztáros: Hermann Ferencz. Ellenőrök: Ugrai Albert és Beckér János. Könyvtáros: Mallár J. Számvizsgálók: Bánóczi Simon, Kiss Gyula és Csenterits Imre. Választmányi tagok: Tombátz Mihály, Szögi Gyula, Süveg Mihály, Farkas Gábor, Dobrovolni Nándor, Rechunitz Elek, Göcz János, Gerabek Jakab, Nagy István, Vörös József, Holecskó István, Örvény István. Pótválasztmányi tagok: Kéri Mihály, Kekezo-vits József, Makai József, Terestyén György, Aradi Lajos, Svábe Ferencz.

— **Vidék.** A pancsovai vásár. Pancsova város kapitánya közhirrétét vegett értesítette a helybeli rendőrséget, hogy az ottani Sz.-Györgyi vásár április 16-tól április 19-ig fog tartani. — Száj és köröm fájás uralkodott a szomszédos megyék több községében, melyek Sze-

(Folyt. köv.)

ged hatóságát a vesztegárak föllállítása végett annak idején rendszeresen értesítették az állapotok kiütéséről. Mert lassan-lassan ellenkező jelentések érkeztek az összes községekből és legutóbb P. Sz. Lőrinczről tudatják a járvány megszűnését.

Gyilkossági és öngyilkossági kísérlet.

A tegnapi estei véres eset vizsgálatát a rendőrség csak ma reggel kezdte meg. A vizsgálat eddigi eredménye majdnem minden részletét megerősíti első közleményünknek, amennyiben úgy a kórházban fekvő sebesültek, mint a helyszínen jelölt tanuk tudósításunkkal egyetértőleg adják elő az eset körülményeit. Csak annyiban van némi eltérés, hogy a házban, hol a bűntett lefolyt, dr. Endrényi István kerületi orvossal Virágh József felsővárosi rendőrbiztos is megjelent, ki azonban az éjjeli órákban nem folytatott jegyzőkönyvi vizsgálatot. Ma reggel aztán két irányban indult meg a rendőri nyomozás. Virágh biztos az esetben jelölt tanukat, Bende Antal rókusai rendőrbiztos pedig a kórházban fekvő sebesülteket hallgatta ki. A megölt Ádok Antal, kinek sebei életveszélyesek, úgy adja elő a dolgot, hogy a czivakodásra, melyet a fiu a folyosón folytatott, szintén kiment és Pfaffenrath Jánost kemény hangon figyelmeztette, hogy ne pörlekedjék és belökte őt az ajtó felé. Erre a fiu őt gazembernek nevezte, minek folytán üldözőbe vette. A fiu a lépcsőn lefelé menekült és látva, hogy gazdája utoléri, hirtelen visszafordult és egy lépéssel rálőtt. — Ez a lövés a mellkas jobb felső részén a kulcsfont alatt három-négy centiméteres átmérőjű kör alakú sebet ütött, melyből azonnal vér bugyogott ki. A megsérült ember eltántorodva bukott előre és a fiu azt hívtán, hogy még mindig üldözi, visszafordult és még egyszer rálőtt mintegy öt lépéssel. Ez a golyó a mellkas balfelén, a negyedik borda fölött furódott a testébe Ádok Antalnak, ki már most összerogyott. — Ugyanez a golyó zuzta szét Ádok mellén tartott jobb kezének hüvelykizomatát, amiből egy harmadik lövésre következtettek. Ádok rosz, vásott, indulatos természetű fiúnak mondja Pfaffenrath Jánost, aki bár még csak 17 éves, tiltott szerelmi viszonyt folytatott egy leánnyal. Előadja azt is, hogy a fiúnak mulasztott órái lévén az iskolában, igazolványt kért tőle, hogy a mulasztás idején beteg volt. Ő azonban nem adott erről irást, sőt ellenkezőleg bejelentette az igazgatónál, hogy a fiu tudomása szerint beteg nem volt.

Pfaffenrath János perjamosi illetőségű 17 éves kereskedelmi iskolai tanuló nem tagadja tettét. De nem ismeri be azt, hogy eltökélt szándék vezérelte volna, mert a revolvért oly célból vette, hogy a Boszorkány-szigeten madarakat löjjön, amivel állítása szerint már több ízben kísérletet tett. Ép tegnapi délután is künt járt a Boszorkány-szigeten és így esett, hogy a revolver a zsebében maradt. Sok panasza van Ádok Antal ellen, ki nem jól bánt vele s nem részesítette jó ellátásban, ezenkívül folyton árulkozott ellene és ártalmára volt még az iskolában is, hol kötelességét mindenkor teljesítette. Nem csak édes apjánál, hanem az iskolai igazgatónál is bevádolván őt, keserűvé tette az életét, amiért nem a legjobb indulattal volt iránta. Különösen fáj neki, hogy gazdája akadékoskodása által igazolatlan mulasztott órái maradtak, ami az intézetből való kiltetését vonhatta volna maga után. Beszélt továbbá, hogy Ádok őt tegnapi még a rendőrségnél is bepanaszolta, holott erre oka nem lett volna. A tegnapi esti czivakodás közte és a háziasszony közt kezdődött, ki szemrehányást tett neki a

szerelmi viszonya miatt. Eközben Ádok Antal is odalépett és sértő szavakkal illetvén őt, belökte az ajtón. Erre ő viszont sértő kifejezéseket használt, amiért őt Ádok üldözőbe vette és attól tartván, hogy a gazda megveri, félelmében ragadt ellene fegyvert. Mikor látta a szerencsétlenséget, elmenekült az udvarra és kabátját fölgombolva, saját mellébe lött. (A fiu sebe nem életveszélyes.)

Papp Károly tanu a házban lakik. Este 7 órakor ment haza és ekkor hallotta, hogy Ádokéknál a folyosón nagy lármá van. Miután ez megszokott dolog volt, nem ügyelt rá. De fél 8 óra tájban a lövés zajára kiment és már ekkor a fiu az udvaron állt és kibontott ruhája alatt azt nézte, hol találta őt a maga ellen irányzott lövés. Tanu erre a fiu kezéből kicsavarta a revolvért.

Pap Anna, Pap Etel és Simon Antalné tanuk azt vallják, hogy jelenvoltak a czivakodásnál és akkor is midőn Ádok Antal kilépett, a fiut szidalmazta, ki a gazdáját viszont gazembernek nevezte. Megerősíték Ádok azon vallomását, hogy amint a fiut üldözőbe vette, az a lépcsőn visszafordulva lött rá kétszer.

A főkapitány elrendelte a vizsgálat gyors lebonyolítását és azonnali áttételét a fenyítő törvényszékhez.

Törvényszéki csarnok.

I.

Meggyilkolt mostoha.

(—ss.) Mikor a múlt évi december hó derekán ez a szomorú családi tragédia Dorosmán lejátszódott, a kóssa hir egyszerű szárnyaira kapta s a szomszéd községben csak e véres esemény lefolyásáról beszéltek.

Megöltek egy asszonyt, egy mostohát. S a gyilkos, ki a szerencsétlen nőt boszútól líhege leszurta, maga a megbántott férj volt. A hitestársa...

A helybeli királyi törvényszék ma délelőtt vette tárgyalás alá a Lévai Mihály bűnügyét. Mikor a szuronyos őr a bírák elé kísérte, lesütötte fejét; a börtön levegőjétől megfakult arcát és szeméit könnyezve törölgette a daróc rabkabát ujjával...

— Lévai Mihály, maga azzal vádatik, hogy a feleségét tavaly, december hó 18-án czivakodás közben egy késsel mellbe döfte s az asszony az ejtett seb következtében meg is halt. Beszélje el, miként történt ez az eset?

A vádlott néhány lépést tesz előre s ezeket mondja a bírák előtt:

— Veres Ágnes a második feleségem volt. De nagyon rosszul éltünk együtt, mert soha sem bírtam vele megégyezni. Mindig akadt olyasmi, amin összeszekaptunk, mert nagyon czivakodó, rosz természetű volt. Az első feleségemtől két kis gyermekem maradt, egy fiu és egy leány. Csak azért házasodtam meg másodizben is, hogy legyen aki gondozza, ápolja ezeket a neveletlen gyermekeket. Hetekig is távol maradtam a háztól, mert tekintetes törvényszék, paprika árulással, meg téglaveréssel foglalkoztam. Ha visszavertem, kicsinyeimet mindig rongyosan, gondozatlanul találtam. Arról is panaszkodtak, hogy a mostohájuk kirekeszti őket, s többször a falatot is megvonná szájuktól. Pedig a keresemnyem nagyobb részét mindig az ő kezeibe tettem le.

— Hanem ezt még csak el bírtam volna neki nézni — folytatja tovább egy kis szünetelés után. De már azt nem, hogy az én távolléteben legényt ereszen be a házba. Kis fiam elárulta viszonyát. Összepöröltünk, és a vége az a megállapodásunk lett, hogy el fogunk válni, ki-ki mehet a maga jószágával arra, amerre lát. Azonban egy nagy kendő miatt, mely még az első feleségemtől maradt rám, újból összeczivódunk, mert erővel el akarta azt tőlem ragadni. Nem engedtem. Az asszony nekem jött, szidalmazni kezdett s megboldogult első feleségemet gyalázta. Egyszeribe elfutott a méreg s erős földindulásomban, meg azután ittas is voltam, egy kezem ügye alá eső kést megragadva, szívébe döftem. A harag volt tanácsadóm, kezemet boszu vezérelte. De megölni nem akartam őt. Többet nem tudok...

A feleség-gyilkos férj megtöri két zsebkendőjével izzadó homlokát s remegő arccal vizsgálja bírái összeráncolt szemöldökeit. Mintha abból akarná kiolvasni rá kimérendő ítéletet.

Egymásután jönnek be a tanuk. Legelőször a csendbiztos, Benke Imre. Ő volt, ki Lévait a bűntett elkövetése után elfogta, legénye, Tapodi Imre segítségével. Már azon terhelő vallomást tesznek. Lévai azt hajtogatta, tudja ő jól, hogy miért szurta le feleségét. Megérdemelte. Már régóta forgatta agyában gyilkos szándékát.

Lévai megtántorodik. — Már ugyan hogyan mondhattam volna én ezt? Tessék elhinni tekintetes törvényszék, az én szavam volt az igaz. Nem akartam megölni. Sőt ha azt nem mondja, hogy övé a kendő, nem is fogtam volna reá a kést. Véletlenség volt az egész.

De bejő Bába Szabó Mihály s vallomásával megerősíti a súlyosbító vádat. Lévai folytonosan zavarázta feleségét s pörölt vele közös szegénységük miatt. A szerencsétlen esemény megelőző este, mikor vacsorához ültek, szintén összeczivódtak s mivel az asszony jobban győzte szóval, nekiment s dühében odavágta a pitarajtóhoz. Lévai feleségét olyan asszonynak ismerte, aki megérdemelte, hogy megbecsüljék s a gyermekekkel sem bánt olyan rosszul, mint ahogyan azt a férj mondotta.

A vádlott 10 esztendő kis fiát is a bíró elé állították. A szepegő gyermek félénken, remegve panaszkodott mostohája ellen. Rosz volt hozzájuk csakugyan, nem szerette őket. Csak a magáét. Az édes leányát.

Molnár István, ki Lévaival egy házban lakott, azt vallja, hogy a férj előtte való este, mikor együtt vacsoráltak, a kezében levő késsel az asszony ruháját fölhasította. Már akkor el volt tőkelve a gyilkosságra.

A vádlott hitetlenül, szomorúan mosolyog. Már ugyan hogy beszélhetnek ilyet róla!

— Ugyan miért akartok engem megrontani, Pista sógor? Hát van lelkeketek? Ha egy, vagy akár 100 állítja is ezt, nem vállalom, nem vállalom...

Molnár Istvánné Szabó Károly, kik Lévaival egy házban laktak mikor a bűntény elkövetett, szintén ellene tanuskodnak. De szavok mellett az esküt is leteszik. Le, mert igazat beszélnek.

A tanuk kihallgatása után a bonczjegyzőkönyvet olvasták föl, melyben konstatálva van, hogy a halált benső elvérzés okozta. Lévai döfése az asszony szívért érte, hanem a szívburkot mégse bírta egészen átlukasztani. Ápolták, gyógykezelték s mintegy 10—12 napig el is szenvedett a nehéz sebbel. Felült ágyában, beszélgetett, sőt férjét is magához hívatta. Szelid szemrehányást tett neki megdondolatlán, heves eljárása miatt. Még sajnálkozott is rajta. Egy nap azután elállt a szava, hátrabukott ágyában s néhány percz alatt kiszendvedt...

Lévai Mihályt dr. Polgár Sándor védelmezte hatásosan. Magvas beszédeben kifejtette védenze helyzetét. Örökös sűrű, könnyező s panaszkodó arccal találkozott, amidőn hazament s gyermekeit ölébe vette. Hozzájárult még az a szerencsétlen szerelemföltés is s így nem csoda, ha felizgatva olyan véres tette határozta el magát a czivakodás alkalmával.

A törvényszék (dr. Rósa Kálmán elnöke) alatt szavozó bírák dr. Schnell Frigyes és dr. Horváth Géza, ügyész dr. Czukor Ignác, jegyző Fogler Béla) visszavonult s hosszas tanácskozás után meghozta az ítéletet. Lévai Mihály a szándékos emberölés vádjára alól fölmentetett s halált okozó testi sértes vétségében találtott bűnösnek. — 3 évi börtönrre ítélték, ebbe vizsgálati idejéből egy hónapot beleszámítva, valamint a rabtartási s eljárási költségek viselésére. Főlebbezett, úgy védoje, valamint a kir. ügyész is.

Lévai Mihály saját kérelme folytán az ítélet jogerőre emelkedéseig szabadlábra helyeztetett.

II.

A nazarénus unokája.

Egy hónap óta ül vizsgálati fogságban s ezen idő alatt kisütötte, mivel fog védekezni, ha felkerül a bírák elé.

— Nem loptam, nem sikasztottam, nem zsaroltam semmit, tagadok mindent,

tagadok a legutolsó csepp véremig. Hozzá még a szememből kisajtolok néhány keserű könyvet s szeretné látni nem esik meg a tekintetes törvényszék szive rajtam, ha látják, milyen zokogó hangon bizonyítgatom ártatlanságomat.

És Vékony János híven be is tartotta ezt az általa kifundált legujabb rabváltási receptet. S az a sűrű, érzélgő fiatal ember olyan komikus volt ma délelőtt, hogy még a különben komoly bírák is kénytelenek voltak mosolyogni felette. A vádlott felett.

A vádló Vékony János nagyanyja, Kovács Katalin h.-m.-vásárhelyi asszony. Mikor a bírák helyet foglaltak, a szélütött kezű agg matrona odaült egészen eléjük. Nagyt hall.

Szuronyos őr vezette be az unokát. Amint nagyanyját észrevette, odarohant hozzá s elakarta kapni a kezét, hogy megcsokolja. Az agg nő megvető pillantással utasította vissza.

— Kedves aranyos édes öregszülém, bocsásson meg most az egyszer még a legutoljára eltévelyedett unokájának — rebegte a fiatal ember vonagló ajakkal, odaterdelve lábaihoz.

— Nem, János. Már megszokadt a türelmem. A panaszomat nem fogom visszavonni. Kelj föl innét!

— Oh sajnos, pedig büntelen vagyok, kedves öregszülém. Az istenre kérem, kegyelmezzon életemnek. Az unokája életének.

De az öregasszony hajlíthatlan. Végtelen nagy büne lehet, ha már a saját nagyanyja szive sem indul meg keserves rimánkodásain.

— Nem, és ezerszer nem! Akarom, hogy megbüntessenek. Érted? Akarom!

Ezzel a tárgyalás megkezdődik. Vékony János elfoglalja a vádlottak számára kijelölt helyet. Törülgeti szeméit, nagyokat sóhajt s egyre könyörög:

— Kedves öregszülém! — — —

Alig bírják lecsillapítani.

Lassu, alig érthető hangon adja elő panaszát az agg nő. Nem bír az unokájával, örökösén pénzt zsarol ki tőle. Katona volt, s mikor kiszabadult, odafordult a nagyanyjához, hogy szerezzon neki valami tisztességes mesterséget. Szerzett is, hozzá még pénzzel is ellátta. De az unoka meglopta gazdáját, elszökött s az öregasszony nyakán élőködött. Örökösén pénzt kért. Ha nem kapott, neki ment az öregnek s azzal fenyegette, hogy megöli, vagy reá gyujtja a házat. Egyszer a szobába is bezárta, s addig ki sem engedte, míg a kívánt 13 forintot neki át nem adta. Eltitotta a házatól, de néhány nap mulva megint visszakerült. Szappant, subát lopott tőle, az országoton a kocsiját megállította s veréssel fenyegette, ha azonnal két forintot neki le nem fizet. A nagyanya végtelenül félt tőle s egy embert fogadott a házhoz maga mellé, hogy unokájától meglegyen őrizve. De ez se birt vele, odahagyta a házat. Meglopott mindenkit, a szolgálókat, kocsiát, bérest. Egyszer le is csukták, összeveszett a csendőrökkel s egyiknek az ujját majd le harapta.

Vékony János sirva hallgatja végig az egyes panaszokat. S amint az elnök kérdőre vonja, pathetikus hangon, szivre tett kézzel s áhitatos szemforgatással így felel minden vádra kivétel nélkül:

— Sajnos tekintetes törvényszék, ezt is meg kell tagadnom. Az isten áldja meg az urakat, kegyelmezzon nekem!

Nem ismer be semmit, csak azt, hogy a nagyanyjától néha pénzt kért. A többi vádon meg csodálkozik. Már hogy lehet olyat róla föltenni.

Mikor az elnök fölszólitotta, tud-e még valami mást fölhozni mentésére, mohón így válaszolt:

— Igenis, tekintetes törvényszék. Tudok. Átlátok a szitán. Én vagyok a nagyanyámnak egyetlen unokája. Ő a nazarénus, én meg a reformált vallás híve. S ő hite szigorúan tiltja a káromkodást s a fenyegetést s mivel én ezeket mind megcselkedtem, elhatározta, hogy meg fog rontani. Ez az oka mindennek. Ez a nazarénus vallás!

No de ezzel a mentséggel se sokat használt az ügyének. A törvényszék hatóság elleni erőszak, becsületsértés, magánlak megsértése, lopás, zsarolás s könnyű testi sértes vétségében mondta ki bűnösnek s ezekért 2 évi börtönrre, az eljárási s rabtartási költségek megtérítésére s politikai jogainak 3 évig való fölfüggesztésére ítélte.

Sirva főlebbezett.

Éjféli posta.

Országgyűlés.

A képviselőház.

Budapest, márcz. 30.

A képviselőház mai ülésében folytatta a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását és a 94. §-ig jutott el.

Apponyi Albert gróf rövid, de nagy hatása beszédben mutatta ki, hogy a kandidációnál mily nagy szerepet játszik a pártszempont. — Példákat hozott fel arra nézve és bár a kormánypart részéről Porubszky Jenő igyekezett az Apponyi Albert gróf által az árvegyei tisztújítást illetőleg felhozottakat szépitgetni, de Apponyi Albert gróf a Porubszkyknak adott válaszában csak újabb argumentumokkal bizonyította be, hogy a kormány közegei mily eljárást követnek a kijelöléseknél.

Lipthay Béla b. sikerült beszédben illusztrálta a tisztviselő helyzetét és Tisza Lajos gr. nem volt képes állításait megczáfolni. Enyedi Lukács is érdekes

adatot hozott föl a kormányközegek eljárásának illusztrálására.

Főlemlit egy esetet, midőn Szegeden egy fiatal kvalifikált embert kihagytak a kandidálásból, amíg szélsőbaloldali volt, de azonnal kijelölték, mihelyt áttért a kormánypártra.

A 83. szakasznál Justh Gyula és Lázár Adám szólaltak föl és Apponyi Albert gróf hozzájárult az általuk beadott módosítványokhoz. Tisza Kálmán felszólalása után, a többség az általa beadott módosítványt fogadta el.

A 89. szakasznál, mely a tisztviselők felelősségéről intézkedik, Irányi Dániel szólalt föl, Grünwald Béla pedig módosítványt adott be az iránt, hogy határozottan mondassék ki, hogy a főispán ellen is megindítható a kártérítési kereset. E szakaszhoz Gáll József is módosítványt adott be. Tisza Kálmán, Zay Adolf és az előadó felszólalásai után, a ház elfogadta Gáll módosítványát. Ezután folytatták a tárgyalást a 94. szakaszig.

Hirek a fővárosból.

Budapest, márcz. 30.

Személyi hir. Szilágyi Dezső országgyűlési képviselő tegnap este Budapest-ről Londonba utazott.

Királyi kegyelem. Scharfner Ignác szentendrei mészáros mesternek, közegészség elleni kihágás miatt reá rótt egy hónapi elzárás büntetését a király megfelelő 300 frtnyi pénzbírságra változtatta át.

Szilágyi Dániel hagyatéka. Vámbéri Armin jeles tudósunk, ki jelenleg Szilágyi Dániel Konstantinápolyban elhunyt emigrans hazánkfia könyvtárának megbecsülése céljából való rendezésével foglalkozik, már eddig is — különösen a kézirat-könyvek gyűjteménye közt oly ritka becsü példányokat talált, melyeknek létezéséről Európában senkinek még csak sejtelve sem volt és melyek a tudósok és szakértők körében méltó föl-tünést fognak kelteni. A tudós tanárnak még körülbelül két hétig lesz dolga a rendezéssel, mely után a becsülésre, ille-

tőleg megvételre vonatkozólag jelen fog tenni a magy. tud. akadémiának.

A belga zavarok.

Tournai, márcz. 29. A kőbányák a sztrájkolók Crévecoeur felé vonulnak de nem fosztogatnak. Oda nyilatkoznak, hogy csak a munkaadók ellen vannak elkeseredve, kik leszállították a munkabért.

Mons, márcz. 29. 3000 sztrájkoló megtámadta a mariemonti kőszénbányát. A katonaságtűz a támadókra, 14 ember megölte vagy megsebesült.

Előntött város.

Prága, márcz. 30. Mint Braunau tegnap estéről táviratozzák: Únter Wekelsdorf viz alatt áll. Esőzés növeli a veszélyt.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.
Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND

A Szegedet érintő vasutak menetrendje.

Osztrák-magyar államvasut.

Bécs—Verciorova.

Bécsből ind. sz. v. 9. — e., 9. — reg. (futv. 4.30 d. u.)
B.-Pestre érk. sz. v. 5.25 reg., 5.25 e., (futv. 10.9 e.)
B.-Pestől ind. sz. v. 7.45 reg. 6.15 e., (futv. 10.40 e.)
Czeplédre érk. sz. v. 9.40 reg., 8.34 e., (futv. 11.59 éj.)
Czeplédre ind. sz. v. 9.52 reg., 8.52 e., (futv. 12.4 éj.)
Szegedre érk. sz. v. 12.45 d. u., 12.12 éj. (futv. 2.12 éj.)
Szegedről ind. sz. v. 1.10 d. u., 12.45 éj. (futv. 2.17 éj.)
Temesvár-Józsefvárosról ind. 4.25 délután, (futár-vonat 4.47 éjjel.)
Orsováról ind. 10.19 este (futár. 9.43 d. e.)
Verciorovára érk. 10.28 éjjel (futv. 9.52 d. e.)

Ezen vonatokon kívül a keleti külön futár-vonat a Bécs-budapesti vonalon naponta 1 szer, a budapest-verciorovai vonalon csak minden kedden és szombaton közlekedik. Szegedre érkezik 9.39 délelőtt, indul 9.44 délelőtt.

Verciorova—Bécs.

Verciorováról indul 3.52 reg., (futv. 6.2 e.)
Orsováról ind. 5. — reg. (futár. 7.05 este.)
Temesvár-Józsefvárosról indul 11.8 d. e., 10.30 este, (futár-vonat 12.15 éjjel.)
Szegedre érk. 2.16 d. u., 1.59 éj., (futár. 2.33 éjjel.)
Szegedről ind. 2.45 d. u., 2.44 éj., (futár. 2.39 éjjel.)
Czeplédre érk. 6.3 este, 5.57 reg., (futár. 4.53 éjjel.)
Czeplédre ind. 6.18 e., 6.12 reg., (futár. 4.58 éjjel.)

Bpestre érk. 8.10 este, 8.20 reg., (futár. 6.25 reg.)
Bécsbe érk. 6.20 reg., 5.45 d. u. (futár. 12 délben.)

Ezen vonatokon kívül a verciorova-bpesti vonalon a keleti külön futár-vonat minden hétfőn és csütörtökön a bpest-bécsi vonalon pedig naponta közlekedik, Szegedre érkezik 7.22, indul 7.26 reggel.

Omnibus vonatok.

Budapest—Szeged. Szeged—Budapest.
B.-pestről ind. 3.15 d. u. Szegedről ind. 5.30 reggel.
Kistelekről ind. 9.10 e. Szatymazról ind. 6.11 reg.
Szatymazról ind. 9.32 e. Kistelekről ind. 6.40 reg.
Szegedre érk. 10.17 e. Budapestre érk. 12.30 d. u.
Szeged—Kistelek. Kistelek—Szeged.
Szegedről ind. 6.6 este. Kistelekről ind. 5.40 reggel.
Szatymazról ind. 6.41 e. Szatymazról ind. 6.12 regg.
Kistelekre érk. 7.08 e. Szegedre érkezik 6.51 reg.
Szeged—Temesvár. Temesvár—Szeged.
Szegedről ind. 3. — d. u. Temesvárról ind. 7. — reg.
Valkányról ind. 4.08 d. u. N.Kikindáról ind. 8.54 reg.
N.-Kikindáról ind. 4.49 d. u. Valkányról ind. 9.34 d. e.
Temesvárra érk. 6.41 este. Szegedre érk. 10.54 d. e.

Magy. kir. államvasutak.

(Alföld-fiumei.)

Nagyvárad—Szeged.

Nagyváradról indul 9.30 d. e. 6.49 este.
Gyuláról indul 12.45 d. u., 8.49 este.

Csabáról indul 3.39 éjjel, 2.18 d. u., 9.18 e.

H.-M.-Vásárhelyről ind. 6.01 reg., 5.12 d. u., 11.12 éj.

Szegedre érkezik 7.08 reg., 6.11 este, 11.49 éjjel.

Szeged—Nagyvárad.

Szegedről indul 3. — éj., 9.27 d. e., 6.12 este.
H.-M.-Vásárhelyről ind. 3.49 éj., 10.28 d. e., 7.36 e.
Csabáról ind. 6.6 reggel, 2.28 d. u.
Nagyváradra érkezik 8.42 d. e., 6 óra este.

Szabadka—Szeged.

Szabadkáról ind. 6.30 reg., 2.33 d. u. 6.38 e., 10.35 éj.
Palicsról ind. 6.44 reg., 2.54 d. u., 6.53 e., 10.51 éjjel.
Szegedre érk. 7.36 reg., 4.21 d. u., 7.45 e., 12 éjjel.

Szeged—Szabadka.

Szegedről indul 3.30 éj., 8.10 d. e., 10.45 d. e., 6.52 e.
Palicsról ind. 5.01 éj., 9.05 e., 12.16 d. e., 7.47 esta.
Szabadkára érk. 5.20 éj., 9.18 d. e., 12.35 d. u., 8 e.

Arad-Csanádi vasut.

Szeged felé.

Aradról ind. 5.50 reg., 2.16 d. u. Pécskáról ind. 5.43 r., 3.09 d. u. Battonyáról ind. 6.10 reg., 3.45 d. u. Mezőhegyesről ind. 7.3 reg., 4.52 d. u. Csanád-Palotáról ind. 7.24 reg., 5.17 d. u. Nagylakról ind. 7.3 reg., 5.42 d. u. Makóról (vendéglő) ind. 8.30 reg., 6.4 e. Kis-Zomborról ind. 8.48 d. e., 7.02 e. Deszkről ind. 9.11 d. e., 7.35 e. Szőregről ind. 9.25 d. e., e. Szeged o.-m. á.v. érk. 9.37 d. e. 8.14 este.

Arad felé.

Szeged o.-m. á. v. ind. 3.10 éj., 2.18 d. u. Szőregről ind. 3.34 éj., 2.32 d. u. Deszkről ind. 3.52 éj., 2.4 d. u. Kis-Zomborról ind. 4.24 éj., 3.08 d. u. Makóról (vendéglő) 4.56 éj., 3.35 d. u. Apátfalváról ind. 5.1 reg., 3.54 d. u. Nagylakról ind. 5.47 reg., 4.15 d. u. Csanád-Palotáról ind. 6.6 reg., 4.31 d. u. Mezőhegyesről ind. 6.50 reg., 5.06 d. u. Battonyáról ind. 7.3 reg., 5.46 d. u. Pécskáról ind. 8.13 d. e. 6.13 d. u. Aradra érk. 9 d. e., 6.54 este.

Géptulajdonosok figyelmébe.

Van szerencsém b. figyelmökbe ajánlani ujonnan berendezett

Érczöntő-műhelyemet,

hol mindennemű

érczöntvények és esztergályozandó vas, acél s egyéb ércztárgyak a legutányosabban elkészítettnek és kijavítottak.

Vidéki megrendelések rajz, minta, vagy ócska darab után leg-gyorsabban eszközöltetnek.

Tisztelettel

STERN SOMA érczöntő,

154

Szeged, Révay-utca 8. sz., a gőzfürdő mellett.

Budapester Tagblatt

Am 1. April beginnt ein neues Abonnement auf das „Budapester Tagblatt.“

Wir erlauben uns aus diesem Anlass die deutschlesende Bevölkerung Ungarns auf unser Blatt aufmerksam zu machen, das trotz seines kurzen Bestandes, so verbreitet und beliebt ist, dass es bereits zu den bekanntesten und beliebtesten hauptstädtischen Blättern zählt.

Ein Programm des „Budapester Tagblatt“ zu entwickeln, ist überflüssig. Man weiss überall, dass unser Blatt die ausführlichsten und frischesten Berichte über alle interessanten und wissenswerthen Ereignisse bringt und dass es die einzige

entschieden oppositionelle deutsche Zeitung in Budapest ist.

Die politische Richtung wird nach wie vor dieselbe bleiben. Indem wir die Namen der politischen Mitarbeiter mittheilen, haben wir gleichzeitig jene politische Richtung angegeben, welche wir vertreten. Wir haben die Ehre zu unseren politischen Mitarbeitern zu zählen.

Graf Albert Apponyi, Stephan von Bittó, Graf Aurel Dessewffy, Klemens Ernst, Franz Fenyvessy, Béla Grünwald, Emerich Hódossy, Ferdinand Horánszky, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul von Somssich, Ladislaus Tomcsányi, Emerich Veszter, Adolf Zay, Graf Robert Zselinszky.

Der Redaktion des Feuilletons widmen wir nach wie vor die grösste Pflege und wir dürfen mit Genugthuung hervorheben, dass alle hervorragenden Schriftsteller Ungarns unser Blatt bisher mit Beiträgen erfreuten.

Schlüsslich machen wir auf unseren Oekonomist aufmerksam, der für jeden Kaufmann und Gewerbetreibenden ein gewissenhafter und verlässlicher Rathgeber ist und nach wie vor unabhängig nach jeder Richtung hin, jede Erscheinung auf finanziellem, kommerziellem und gewerblichem Gebiete kritisch ren wird.

Gegenwärtig veröffentlichen wir den ausgezeichneten Roman

„YVETTE“ von Gui de Manpassant, auf welchem ein Original-Roman unseres Landmannes, des Romanschriftstellers Ludwig Tolnai:

„Die Herren des Dorfes“

folgt, dem sich ein sensationeller Roman:

„Die Schatzinsel“ von Stephenson anschliessen wird. Weiters haben wir Romane: von Theuriet, Quida, Daudet und Feuillet erworben, die im Laufe des Sommers zum Abdruck gelangen.

Um Jedermann von der Vorzüglichkeit des Budapester Tagblatt

zu überzeugen, sind wir bereit, franco und gratis Probenummern zuzusenden

Die Abonnementspreise betragen:

monatlich . fl. 1.20 halbjährig . fl. 7.—
vierteljährig . fl. 3.50 ganzjährig . fl. 14.—

Administration des

BUDAPESTER TAGBLATT

Pallas litt. u. Druckerer-Actien-Gesellschaft

IV. Bezirk, Kecksméteggasse Nr. 6.

OLDÓ-SZAPPAN,

főtalálva és készítve

Pichler Ferenc

által,

cs. kir. fő állatorvos az osztr.-

magy. hadseregben,

jeles hatása minden külső bajnál a

lovak és marhák

számára. Ismételtén kiténtve dísz-okmányokkal, köszönő és elismerő iratokkal, gazdasági egyletektől, intézetektől és számos nagybirtokostól.

Kapható SZEGEDEN Károlyi Kálmán és Kovács Albert gyógyszerész uraknál. 142

Értesítés.

Van szerencsénk a nagy érdemű közönség tudomására hozni, hogy mint 211

okleveles kutmesterek,

elválalunk mindennemű kutak, u. m.: furott, ásott és sülyesztett-kutak elkészítését jutányos áron, felelősség mellett.

Tisztelettel

Szabó Ferenc és társa
püspök-utoza 3. szám.

Huzás már jövő hóban.

Kincsem 1 sorsjegy 10ft csak 10ft

Főnyeremény készpénzben

50.000ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lav. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.